మూడో కోడలు

ఆ సుముహూర్తపు ఘడియల్లోనే, అతీతమయిన సౌందర్యగర్వంతో మూడో కోడలు ఇంట్లో అడుగు పెట్టబోతోంది. అడుగులు తడబడకుండా నిశ్చలమైన ధీమాతో ఏపాదం ముందు పెట్టాలో తికమకపడుతూ, కుడి యెడమల తేడాలు తెలీక, ఎడమపాదం పెట్టి ఆ యింటికి మహాపచారం చేసింది. అత్తగారూ, తనతల్లీ, పెదతల్లీ, అక్కలూ, అన్నలూ తనకున్న బంధువర్గం యావత్తూ ప్రళయం పెల్లుబికి వెల్లువలై వచ్చినట్టు, "కుడి, కాలు, కుడికాలు" అని కేకలేశారు.

"కుడికాలు పెట్టమ్మాయ్! ఎన్నిసార్లు చెప్పినా బుద్ధి లేకుండా పోతోందేం?" అని అత్తగారు ప్రథమ శాసనంచేసి, మూడో కోడలిమీద ప్రయోగం చేశారు. అందరి ముఖాల్లో కళకళలూ... ఫెళఫెళలూ... అంతా మూడోకోడలివైపే ముఖాలు తిప్పి, "ఈ నిమిషంలోనే, నీ బుద్ధి చలించిపోయిందా అమ్మాయ్? కుడయినా, ఎడమయినా పొరబాటు లేదనుకున్నావా?" అనీ, నిలదీసి సాగదీసి అడిగారు. దాంతో, తన జీవితం అంధకార బంధురమైనట్లనిపించింది. గుడ్లగూబలు రోతకూతలు కూసే నీచవాతావరణం అలుముకొని, వెలుగుని మింగేసిన చీకటి త్రాచులు బుసగొడుతూ, కాటెయ్యా అని భయం వేసింది... మూడో కోడలికి; ... ఆయింటి మూడోకోడలు... ఒక్క చిరునవ్వు పెదవివంపులో... త్రుంచి పారవేస్తూ, "ఏం చెయ్యమంటారూ?... ఏదో పొరబాటు... అంతమాత్రంచేత నా బ్రతుకు బండలైపోదులెండి!" అంది—ఆ అహంకారానికి, గర్వానికి, విన్నవాళ్లంతా స్వగతంలో నిందించుకొన్నారు...

అత్తగారుమాత్రం వూరుకోలేదు. ముఖం ముచ్చటగా చిట్లించుకొంది: "ఏదోనమ్మా! చిన్నపిల్ల... కుడియెడమ తేడాలు తెలీక.. పొరబాటున..."—అంటూ నలుగురూ సద్ది చెప్పబోయారు. ఈమాత్రం దానికే, ఇంత రాద్ధాంతం సిద్ధాంతం చేస్తుందని, తననుకోలేదు.

వీళ్ళందరికీ, ఎడంకాలే మాత్రం ద్రోహం చేసింది? ఎడం పాదంవైపు కుడి పాదంవైపు తీవ్రంగా ఒక్కసారి చూసి, కోడలు నవ్వుకొంది. రెండూ సమాన బలావకాశాలతో, సౌందర్య గర్వంతో తుల తూగుతున్నయ్!...

ఏదో వూహించుకొని, ఊరుకొంది... తనింట్లో అడుగు పెడుతున్నప్పుడు... మేడమీద పావురాలు... గుబగుబలాడినయ్!... కోకిలలు కుయ్యలేదు... దూరంలో రావిచెట్టుమీద కూర్చుని, మూడో కోడలి గృహప్రవేశం తమాషా చూస్తున్నయ్!...

పిల్లలంతా అన్నారు... కోకిలలు... కుయ్యడం మానేశాయని...... ఇందాకట్నుంచీ తెగకూసే యని... అంతా అనుకున్నారు, "తీరా సమయానికి, కూత కుయ్యడం మానేశాయే—"...

ఆ రాత్రి—గేదె తన్నేసిందని... కాళీ తపాళా యిచ్చేసి వెళ్ళిపోతుంటే, ఓక్క మొహం వేసుకు చూచింది అత్తగారు. 'అమ్మగారు అడుగు పెట్టడం ... అప్పుడే అనర్థాలన్నీ అగుపడ్డం' అంటూ లోపల్లోపలే గొణుక్కుని ఉంటుంది. మూడో కోడలీ విషయం ఇట్టే పసిగట్టేసి వుంటుంది...

రమణశ్రీ

చుట్టుపక్కల జనం... తన్ను చూడడానికి బిలబిల్లాడుకుంటూ వస్తున్నారు... మూడోకోడలొచ్చింది ... మూడోకోడలొచ్చింది... అని. తను, వాళ్లందరికీ నిర్వికారంగా దర్శనమిచ్చింది. అంతా అన్నిరకాల దీవెనలిస్తూ, పొగడ్తల్ని అగడ్తలు దాటిస్తూ, అత్తగారి అదృష్టాన్ని పొగిడారు. "మీ మూడో కోడలెంత అందంగా, బాగుంటుందమ్మా!... కాస్త పలుకు పెడసరం గాని... ఎంత నాజూకు... ఎంత నాజూకు - మంచి గుణం... గుణానికితగ్గ వినయం ... చాలగుటమ్మా! ఇంతకంటే మంచికోడలెక్కడ తేగలరూ?!"

అత్తగారు నసుగుతూ, "రాత్రి గేదె పాలివ్వలేదమ్మా! పాలికాపుని తన్నేసింది" అంది...

"అసలది ఒకప్పుడు పాలిచ్చిందటలే అమ్మా!" అని నలుగురూ సాగదీసి వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్లంటూన్న మాటలూ, అత్తగారి సమాధానాలూ, అన్నీ తన తల దిమ్మెక్కించినయ్!... నేడిలాంటి స్తుతులు చేసేవాళ్ళు రేపు నిందలు మోపడానికూడా, వెంటనే సిద్ధపడతారు!... ఇలాంటివాళ్ళందరినీ, ఒక కంటికి దూరంగానే చూస్తుంది తను—తను రావటమేమిటి?... వీళ్ళంతా పరామర్శ చేయడమేమిటి?......తనకి పూర్తిగా వెగటనిపించింది. తన అందంజోలి వీళ్ళకెందుకు? ఇద్దరి కోడళ్ళకంటె తనే అందమైందట! తనే గుణవంతురాలట!... ఈ పొగడ్తలన్నింటికీ నిప్పంటించి బూడిద చెయ్యాలనిపిస్తోంది తనకు—వాళ్లెదురుగ్గానే, హోరాహోరీ పోరుతూ, "ఈవాళ మీరు పొగుడుతారు... రేపేమైనా తేడా వస్తే, తెగడుతారు. మీవి కాకి బుద్ధులు......" అని, నాలుగు చీవాట్లూ వేసి, "నా గుణం తెలిసిందా?" అనాలనిపించింది. అయినా, వీళ్ళందర్నీ ఓడించి, దెబ్బలాడి విజయ శంఖం పూరించగలదా?...ఏమో!...

అత్తగార్ని... పెద్దకోడళ్ళని...తను బాగా ఆకర్షించుకొని, తన చుట్టూ తిరిగేట్టు చేయాలి...అప్పుడు గాని, తనకి సంతృప్తి ఉండదు. తన అందచందాలకీ, లావణ్యానికీ తగిన విలువలుండవు...

మొదటిసారేం, అనేకసార్లు తన భర్తని కలుసుకొన్నప్పుడు నిర్మొహమాటంగా, ఈ ప్రశ్న వేసేది....ఈ విషయాన్ని గురించే నొక్కినొక్కి పదే, పదే అడిగి విసిగించేది. "నేనెలా వున్నాను? మీ కంటికి నేను నచ్చానా?... నేను అందమైనదాన్నేనా?" అని నక్కిమొక్కిగా, వేళాకోళంగా ప్రశ్నలు వేసేది...దానికి, తగిన సమాధానం పొందేదాక నిద్రపోవడం తన కలవాటు లేదు...

తన కెందుకు గర్వం?...దేన్ని చూచి అహంకారం?.........దేన్ని అనుకొని మిడిసిపాటు?......—పెద్ద కోడళ్ళని చూడబోదామా అంటే, వాళ్ళు తనని చూచే ఈర్ష్యపడేవారు...అందుకే వాళ్లిద్దరికిద్దరూ అంటే...వాళ్ళపొడే గిట్టేదికాదు ...వాళ్ళ వాసనే తను సహించలేదు .. వాళ్లంటే తన కసహ్యం - వాళ్ళనగా ఎంత?...వాళ్లలెక్కెంత?...అందులోనూ ఒకామె నలుపు...మిడిగుడ్లు...మరో ఆవిడకి జుట్టులేదు...నగల్లేవు...బక్క చిక్కిన శరీరం...అస్థిపంజరం ... అందు చేతనే... తను అందమైందని, అవయవపుష్టి కలదనీ... వాళ్ళకి అసూయ......అసూయాజ్వాలలు వాళ్ళను ఆపాదమస్తకం దహించుకపోయేవి ...తనని చూచి, ఒకావిడ హూంకరించేది

గర్జించేది - గొణుక్కునేది - అయితే, తనేం లెక్క చేయకుండా, ఒక్క నిశ్చలమైనచూపు చూసి, ఏమాత్రం చలించకుండా, జడని వయ్యారంగా తిప్పుకుంటూ వెళ్ళిపోతోంటే, వాళ్ళిద్దరూ తనవెనక ఎన్ని అగాధాలు తవ్వుతున్నారో తనకేం తెలుసు?...అయితే యేం? తన సౌందర్యజ్వాలతో వాళ్ళు నిరంతరం దహించుకపోతున్నారు. వాళ్ళకళ్ళల్లో నిశ్చలమైన మంటలు!... వాళ్ల గుండెల్లో భయంకరమైనఘంటలు!... - తనుసృష్టించుతుంది, తను మ్రోగించుతుంది...

లోలోపల ద్వేషాలు పెంచుకొంటూనే, నానావేషాలు వేస్తూ కపట ప్రేమలు నటిస్తూ తనతో తక్కుతూ తారుతూ, నవ్వుతూ ప్రేలుతూ మాట్లాడేవారు...తను ముభావంగా సమాధానమిస్తూంటే రెచ్చిపోయి, తనబాసలో యాసనివెక్కిరిస్తూ, "అయ్యేంది మాటలేపిల్లా?" అనేవారు...

రోజూ తను ప్రొద్దుటే, చక్కగా కాఫీ కాచుకొని, ఇడ్లీయో, ఉప్మాయో, పూరీయో తెప్పించుకొని కడుపునిండా తినేది...కాని ముతకబారి, నీళ్లుగారుతూ మత్తెక్కించే పాడుచద్దెన్నం వాళ్ళిద్దరిలాగా తనూతినలేకపోవడమే తనఅపరాధమైంది...

తనిష్టం మెచ్చినట్టు, మొగుడికైనా చెప్పకుండా, కావల్సినవన్నీ తెప్పించుకు తింటూంటే, చూసేవాళ్ళ కళ్లకి గారడీ జరుగుతున్నట్టు అనిపించక మరెలా కనిపిస్తుంది?...సాయంకాలమయేసరికి, చామంతి పూలో మల్లెపూలో, కనకాంబరాలో తెప్పించుకొని, పొడుగ్గా బారెడు జడ, అందాలొలికించే మెడమీదనించి, వయ్యారంగా జార్చుతూ, మన్మథుడి కొరడాలా తయారుచేసి, వీధిలోంచి నడుస్తూ వెడుతోంటే చూడని వాళ్ల కళ్లదే పాపం!...ఇవ్వన్నీ చూస్తూ తన భర్త మాత్రం ఏమనగలడు?...అదీగాక, ఏమనక, ఊరుకొన్నాడంటే, తన జీవితం సార్థకమైనట్టు భావించుకోబట్టే!

ఇక నాటినించీ, ఇంట్లో గుజగుజలూ విజవిజలూ విసుక్కోవడాలు, కసుక్కోవడాలూ...క్రింద... ఇద్దరు కోడళ్ళూ,

"కుడికాలు పెట్టమ్మాయ్! నీకెన్నిసార్లు చెపుతున్నా బుద్ధిలేకుండా పోతోందే?"

మూడో కోడలు

తంగం సాగించారు. వాళ్ళుమాత్రం తక్కువ వాళ్ళా?...వాళ్ళూ అదే అన్నారు, అత్త గారితో,... "మేం మాత్రం తక్కువ వాళ్లమా?...మీ మూడో కోడలికంటే మేమూ, ఎక్కువే చదువుకున్నాం?!... ఇంట్లో డబ్బుతీసి, పూలకనీ, పూజలకనీ, ఖర్చుపెట్టడం మాకూ తెలుసు...అమాత్రం మేమూ తెప్పించుకు తింటాం... పౌడర్లూ, ఫేషన్లూ మాకూ తెలుసు. ఎలాగైనా, ముందొచ్చిన చెవులకంటే వెనక వచ్చిన కొమ్ములే వాడి అండి!......"— అన్నారు.

చర్విత్నం ఉన్నదున్నట్టుగానే కుటుంబ గోలంలో దిమ్మరించేశారు. "ఇదే మహా యిత్యమన్నమ్మ!...ఎప్పుడూ లేంది!" అని అత్తగారు ఆశ్చర్యపోతూ నవుతున్నంటూ వుంటే, 'పెళ్ళి చిగు ఘుద్దుల మూడో కోడల్ని అడిగినమ్మ!' అని సాగదీశారు. ఆనాటినించీ, దర్పాన్నికీ, అవకాయకీ వ్యక్తిరాచకం చెప్పేసి, కావలసిన సమస్త విధాలైన టిఫిన్లు తెప్పించుకుని, తినడం సాగించారు నిరంతరంగా...

మూడో కోడలు ఈ విడ్డూరం చూస్తూ ఊరుకోలేకపోయింది...భర్తమీద విరక బడుతూ, "చూస్తూ వూరుకున్నారా?...నే ఖర్చుపెట్టేది మా పుట్టింటినించి తెచ్చుకొన్న సొమ్ము!...నాకా మాత్రం అధికారం కూడా లేదా?...అలా సమిష్టి సొమ్ము తగలబెడుతోంటే...చూస్తూ ఊరు కున్నారా?" అని పురికొల్పింది...భర్తకి దిక్కుతోచింది కాదు..తన భార్య చెప్పేదే నిజమయితే, ఈ దురంతాన్ని అరికట్టాలి.. డబ్బుని పూర్తి దక్షతతో కాపాడుకోవాలి

"ఇలాగైతే నాలుగు రోజుల్లో చిప్ప చేతికొస్తుంది..." అంది భార్య...పుట్టింటి డబ్బుతో కొత్త, అజాగ్రత్తగా ఖర్చు పెడుతోంటే, కళ్లు కుట్టిన పెద్దకోడళ్లు... సమిష్టి సొమ్మునే ఖర్చుపెడుతున్నారు. తన కళ్లెదురుగ్గా రోజూ పన్నెండుసార్లు చూస్తూనేవున్నాడు...తన అన్నగార్ల వదినగార్లకి పొట్లాలూ అవీ...అందించటం ...చూస్తూనే వున్నాడు...అందులో తిను బండారాలూ...పువ్వులూ...స్నోలూ... పౌడర్లూ...ఇంకా రకరకాలు...

అందుకే తనభార్య గోలపెడుతోంది... తనూ సమిష్టిలోంచి సొమ్ముతీసి, ఖర్చుపెట్ట బోతుంటే ... "తీసింది చాల్లే! ... ఇంక తియ్యకు"...అని కసిరారు అన్నగార్లు.

"నేనేం తియ్యలేదే" అన్నాడు.

వాళ్ళు పదిసార్లు తీశావన్నారు...ఇతను ఇరవైసార్లు తియ్యలేదన్నాడు ... మాటా మాటా అనుకొని, మాట్లాడకూరుకొన్నారు

....

మూడోకోడలీ సంభాషణంతా చెవులు రిక్కించివింది ... "నేనే తియ్యలేదు... మా పుట్టింటివాళ్ళసొమ్ము తెచ్చుకొని ఖర్చు పెట్టుకుంటున్నాను ... చేవ వుంటే, మీ ఆడవాళ్ళని ఖర్చుపెట్టి పోడుచేసుకో మనండి"...అని సమాధానం చెప్పుకొంది.

ఈ సమాధానాలు యీగోల ఇంట్లోవాళ్ల చెవుణ్ణి పూర్తిగా వదలగొట్టింది...నలుగురు నోళ్ళల్లోపడి ఈ విషయం జావ నానినట్టు నానిపోయింది ...,అనేకమంది అనేకవిధా లనుకొన్నారు ... మూడోకోడలు ఇంట్లో సమిష్టి డబ్బు దొంగతనంచేసిందనీ....... స్వేచ్ఛగా తినయిష్టంవచ్చినట్టు డబ్బు ఖర్చు

L. 231-50 TL.

పెట్టుకుంటోందనీ... ఇక కుటుంబం విచ్ఛిత్తయిపోయి విడిపోతారనీ... ఎవరికి వాళ్ళే యమునా తీరే అన్నట్టు, ఎవళ్ళ కుండ వాళ్ళదీ... ఎవరి కంచం వాళ్ళదీ...... ఎవరి కూట వాళ్ళదీ అయిపోతుందనీ...

నోటికొచ్చినట్టు అంటూ, మనస్సుకు తోచినట్టు అనుకోసాగారు...

పెద్దకోడళ్ళు ఎవళ్ళకి వాళ్ళు ఇది మా పుట్టింటి సొమ్మే అన్నారు...

ఇలాగే, కయ్యాలూ, కయ్యాలతో నెల రోజులు గడిచేసరికి బ్రహ్మాండం బద్దలైనట్టనిపించింది... మూడో కోడ లేవిధంగా ఖర్చు చేయకపోయినా, పెద్దకోడళ్ళు మాన మన్నా మానలేదు...

ఎలాగూ ఇది విడిపోవడానికే వచ్చిందన్నారు, నలుగురూ.. ఈ అభాండమంతా, మూడో కోడలి నెత్తిమీదకే తోసేసేరు... ఇంట్లో అడుగు పెడుతూనే, ఎడం పాదం పెట్టిందనీ... దాని ప్రభావమే, ఇదనీ... విడిపోక తప్పదనీ... ఈ కుటుంబం ఇంత కాలం ఎంత బాగా సాగినా ముందు సాగబోదనీ... అంతా అనుకున్నారు.

ఒక రోజు అన్నగారల్లో పెద్దతను, పక్కింటి పెద్దమనిషితో, మూడో కోడలి దుండగాలు వర్ణిస్తూ, డబ్బెలా తగలెడుతున్నదీ వివరించి చిప్ప చేతికి రావడానికి సిద్ధంగా ఉన్నదన్నట్టుగా చెప్పాడు.

ఒకో ఆడదాని కాలిదరిద్రం అలా వుంటుందనీ, ఆవిడ రాకతోనే తమరి ఇంట్లో కలహాలు పెచ్చుపెరిగాయనీ, ఇది వరకెంత ప్రశాంతంగా ఉంటూ ఉన్నదీ ప్రపంచానికి తెలిసిందేననీ... ఈవిధంగా మూడో కోడలు మీద వెయ్యవలసిన అభాండాలూ, నిందలూ మోపి, ఇక విడిపోక తప్పదని ఆ పెద్దమనిషితో అన్నాడు.

"అలాగే ప్రశాంతంగా విడిపోండి" అని సలహా ఇచ్చాడు పెద్దమనిషి...

ఈ సంగతంతా చిన్నతను విన్నాడు. ఇంకేముంది!... పెద్దగో ... గా అరుస్తూ, "దాని సొమ్మది ఖర్చుపెట్టుకుంటే మీ సొమ్మేం పోయింది!... ఎప్పటికన్నా మనవి మూడు బొచ్చెలే!"... అని విడిపోవడానికే సిద్ధపడ్డాడు.

లెక్కలన్నీ తేల్చుకుని, వచ్చిన డబ్బు పంచుకొని, ఆరెకరాల పొలాన్నీ చీల గొట్టి ఇల్లు మూడు భాగాలుగా విభజించుకొన్నారు... అన్నీ సరిహద్దు లేర్పరచుకొని, ఒకళ్ళ భాగంలో మరోవాళ్లు ఉండడంగాని... సామాన్లు వాడేసుకోవడానికి గాని వీల్లేదనుకొన్నారు.

ఎవళ్ళ వ్యవహారం వాళ్ళది... ఎవళ్ళ ఉద్యోగం వాళ్ళది... వాళ్ళు వీళ్ళతో మాట్లాడరు... వీళ్లు వాళ్లతో మాట్లాడురు.. ఒకళ్ల నీళ్ళు ఒకళ్లు ముట్టుకోనన్నా ముట్టుకోరు.

అత్తగారు, కొడుకులు ముగ్గురూ తన కళ్లెదురుగ్గా మూడు బాటల్లో చీలిపోవడం చూచి, కన్నీళ్లు కార్చింది. ఒక కడుపున పుట్టిన బిడ్డలే!... ఒకచోట, ఒకే రక్తాన్ని, ఒకే సంస్కారాన్ని పెంచుకొన్న, పంచుకొన్న వ్యక్తులే!... నేడు విభిన్న దృక్పథాల్లో, వేరయిపోయి, 'నీ వెవరు?... నే నెవరు?'... అన్నంతగా, తమ రక్తబాంధవ్యాన్ని మర్చిపోయి, జీవిస్తున్నారు...

తన కళ్ళముందు, నాటకంలా జరిగిపోతోంటే చూస్తూ ఉండిపోయింది. ఏం చేయగలదు? ఎన్నో విధాల చెప్పిచూచింది...... ప్రయోజనం లేని చెప్పడం...

ఆ ఇల్లు మూడు ముక్కలైపోవడానికి, మూడో కోడలే కారణమన్నారు లోకులు. నిజ మెంతవరకో, ఎవరి కెరుక?... దీనికి సంబంధించిన నిజం, దాక్కునుండి బయటికి రాలేకపోతోంది! దీనంతకీ, ఎడమ పాదమే కారణమా?

★